

bl. a. ogsaa fordi det efter min Mening etablerede et Tilbageskridt — et betydeligt Tilbageskridt — i skatteteknisk Henseende derved, at man indførte en Afgift af Formuemassen uden Hensyn til Slægtskabsgrader og uden Hensyn til Arveloddens Størrelse, hvilket jeg udførlig dokumenterede i Fjor var et væsentligt skatteteknisk Tilbageskridt. Dette har den højtærede Finansminister forladt i Aar og lægger sine 5 Mill. Kr. som en Forhøjelse af Afgifterne, der i øvrigt beregnes efter samme Principper som i den gældende Lov af 1922, saaledes at han paa Klasse A., som jo altsaa væsentlig er Børns Arv efter deres Forældre og de dermed sammenhængende Slægtskabsgrader, lægger en Forhøjelse paa 48 pCt., paa Klasse B. 57 pCt., paa Klasse C. 56 pCt. og paa Klasse D. 53 pCt., i alt over en Bank en Forhøjelse paa ca. 50 pCt.

Som jeg havde Lejlighed til at godtgøre i Fjor, har vor Arveafgift været Genstand for meget betydelige Forhøjelser. Efter den Monradske Lov af 1861 var den Lassenske Lov et betydeligt Tillæg til Arveskatten, og den af mig gennemførte Lov af 1922 var et yderligere betydeligt Tillæg. Med de Satser, som jeg foreslog og gennemførte den Gang, tror jeg, at man har naaet, hvad der kan være rimeligt med Hensyn til Arvebeskatningen, og jeg vilde ogsaa anse det for lidet stemmende med Rimelighed og Billighed at gaa til en ny Forhøjelse. I det hele taget er min Opfattelse den, at det ikke er nye Skatter, vi nu trænger til, men det er saadanne Indskrænkninger af Udgifterne, saadanne Beparelser, at man eventuelt kan komme til nogen Skattenedsættelse. Hverken paa Formue- eller Indkomstskatten eller paa Arveafgiften kan jeg anerkende Berettigelsen af saadanne Forhøjelser.

Desuden indeholder det første af de to Lovforslag, Forslaget om Ændringer i Loven om Indkomst- og Formueskat, en Række tekniske Ændringer, som jeg har erklæret mig fuldt ud villig til at forhandle om, men jeg skal derom lige saa lidt som i Fjor gøre særlige Bemærkninger, da disse hører hjemme i et Udvalg. Jeg skal blot i al Almindelighed erklære Forhandlingsvillighed overfor de ikke principielle Punkter i dette Lovforslag.

Korsgaard: Som allerede bemærket af de foregaaende Talere blev der i Slutningen af sidste Samling fremsat Forslag til Lov om Ændring af Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten, og det Lovforslag, som foreligger her, ligner i meget

høj Grad det, som den Gang blev fremsat. Jeg kan derfor ligesom ærede foregaaende Talere i det væsentlige henholde mig til, hvad jeg udtalte om Lovforslaget i sidste Samling — mine Udtalelser findes Sp. 6720 ff.

Man kan, som bemærket af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, med Rette sige, at det var lidt besynderligt, at den højtærede Finansminister fremsatte saa vidtgaaende Forslag angaaende den direkte Beskatning paa et saa sent Tidspunkt som det, hvorpaa de blev fremsat i Samlingen 1924—25. Der kunde dog, synes jeg, have været en rimelig Begrundelse for at gøre dette, idet man nemlig kunde have anstillet det Ræsonnement, at man igennem en Førstebehandling vilde kunne faa Oplysninger om de forskellige politiske Partiers Standpunkt til Sagen, og dette kunde eventuelt medføre, at man paa visse Punkter ændrede Lovforslaget, og ogsaa, at man paa visse Punkter søgte Oplysninger om Forhold, der havde Interesse til Klaring af det foreliggende. Det forekommer mig, at saaledes som Lovforslaget nu igen er fremsat, saa stærkt lignende det gamle, som det gør, har den Førstebehandling, vi havde i Slutningen af Samlingen 1924—25, været næsten fuldkommen overflødig, og dette beklager jeg til en vis Grad.

Som jeg udtalte ved første Behandling den Gang, ligger Landet saaledes, at det kun var enkelte Dele af Skattelovene, som den højtærede Finansminister i Henhold til bestaaende Lov var nødsaget til at fremsætte Revisionsforslag om, hvorimod en meget væsentlig Del af det, som blev foreslaaet, var foreslaaet, fordi den højtærede Finansminister fandt, at der var Grund til at foretage andre Ændringer i Skattelovene end vedrørende saadanne Punkter, hvorom der *skulde* fremsættes Revisionsforslag. Jeg udtalte den Gang angaaende visse af de Ting, den højtærede Finansminister fremsatte Forslag om, at der maaske kunde være god Grund til at foretage sig noget, men jeg udtalte samtidig, at der var andre Forhold, med Hensyn til hvilke der ogsaa kunde være Grund til at foretage sig noget. Disse Udtalelser har jo imidlertid ikke faaet Indflydelse paa det Lovforslag, som nu ligger for her.

Udover de Ting, som jeg den Gang nævnte, der kunde være Grund til at optage til Revision, naar man dog var inde paa en saa forholdsvis omfattende Revision som den af den højtærede Finansminister foreslaaede, vil jeg gerne nævne et enkelt Forhold, som paa Grund af, at